

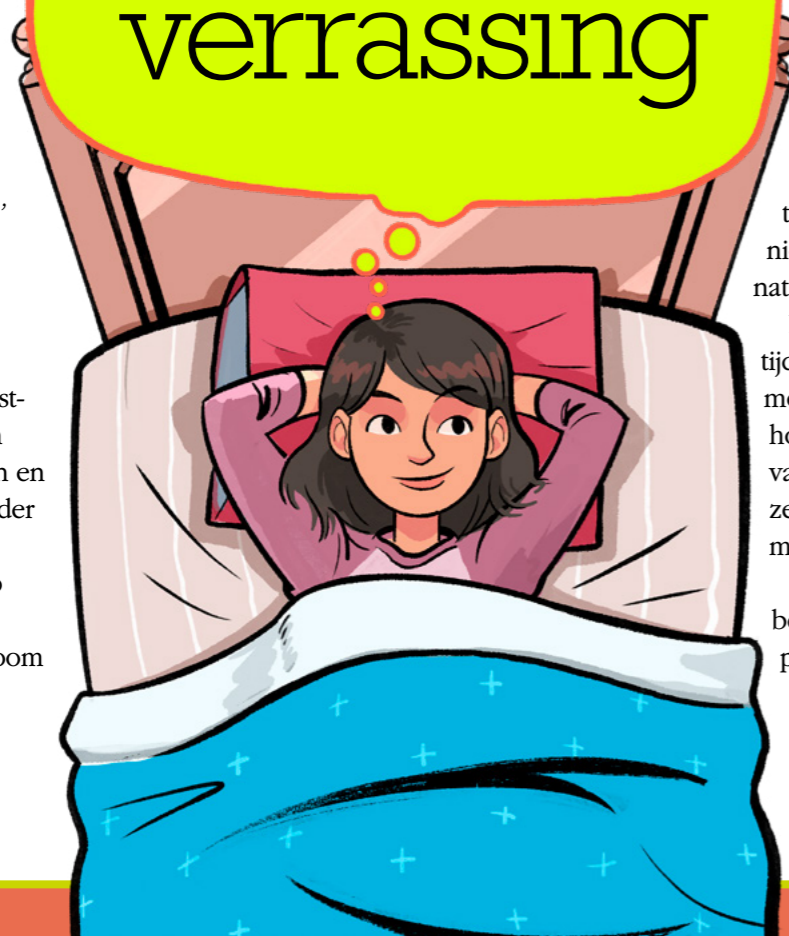
Een kerstverrassing

Jane McBride

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

‘Vrolijk Kerstmis met familie! [...] Vul je hart dit jaar met liefde’ (Children’s Songbook, 51).

Anna’s hart kromp ineem toen ze de kamer inliep en de kerstboom zag. De boiler in hun huis was gebarsten en de hele vloer stond onder water. Papa probeerde nog steeds de troep op te ruimen. De weinige cadeautjes onder de boom waren doorweekt.

Anna en haar broertjes pakten wat handdoeken en probeerden de cadeautjes af te drogen. Maar dat werkte niet echt. Het was een kletsnatte boel.

Bij Anna thuis ging het al een tijdje moeilijk. Papa had op dat moment geen baan. Mama was hoogzwanger en voelde zich vaak misselijk. En nu zouden ze geen cadeautjes voor Kerstmis hebben.

Toen Anna die avond naar bed ging, hoorde ze mama en papa in de keuken praten.

‘Wat doen we nu?’ vroeg

mama. Het klonk alsof ze huilde. ‘We hebben niet genoeg geld om het huis te betalen, en nu hebben we niet eens cadeautjes voor de kinderen.’ Anna kreeg een naar gevoel in haar maag. ‘We vinden er wel iets op’, zei papa.

Anna liep de keuken in. Mama strekte haar armen uit en gaf haar een dikke knuffel. Met haar armen om mama’s buik voelde Anna het kindje bewegen. Ze glimlachte. ‘We krijgen een nieuwe baby. Je zegt altijd dat een baby een wonder is.’

Mama glimlachte terug. ‘Dat klopt. We hebben veel om dankbaar voor te zijn.’

‘We hebben elkaar’, zei papa. Hij kuste Anna op het hoofd. ‘Het komt wel goed.’

Op weg naar haar kamer hoorde Anna haar broertjes huilen. Ze ging op Davids bed zitten.

‘Iedereen is zo verdrietig’, zei David zachtjes.

‘En we krijgen geen cadeautjes’, snikte Robbie.

‘Het komt wel goed’, zei Anna weer. ‘Wacht maar af.’

Voordat ze in bed kroop, knielde Anna neer en vroeg ze haar hemelse Vader wat ze voor haar familie kon doen. Ze had geen geld om cadeautjes te kopen, maar ze had wel een warm, gerust gevoel in haar hart.

De volgende ochtend bleef ze een paar minuten in bed nadenken voordat ze zich klaarmaakte om naar school te gaan. Opeens kreeg ze een idee! Die middag ging ze vlug naar huis en deed ze haar klusjes en huiswerk. Toen zocht ze wat papier, touw, een paar stiften en stickers bij elkaar die ze voor haar verjaardag had gekregen. Ze nam alles mee naar haar kamer en deed de deur dicht.

Anna grinnikte bijna bij de gedachte hoe verrast de anderen zouden zijn. Eerst vouwde ze het papier en bond het daarna samen met een touwtje om zo vier boekjes te maken. Ze plakte een sticker met een ster op het boekje voor mama en een planeet op dat van papa. Ze plakte een hondje op Davids boekje en een raket op dat van Robbie.

Toen ging Anna tekenen. Voor mama maakte ze een tekening van zichzelf waarop ze de vloer veegde. Ze maakte tekeningen waarop ze met papa eten maakte,

met David voetbalde, en Robbie voorlas. Ze deed er enkele dagen over om elk boekje met tekeningen te vullen.

Uiteindelijk was het kerstavond. Anna legde haar boekjes keurig onder de boom.

De volgende ochtend gaf ze iedereen in het gezin een boekje. ‘Die tekeningen zijn geweldig’, zei David. ‘Ik ben gek op voetbal.’

‘Het zijn niet zomaar tekeningen’, zei Anna met fonkelende ogen. ‘Het zijn bonnen! De tekeningen laten allemaal zien wat ik voor je ga doen.’

‘Dit is het fijnste cadeau dat je ons had kunnen geven’, zei mama terwijl ze haar boekje doorkeek. Anna was dankbaar dat haar hemelse Vader haar had ingegeven om kerstbonnen te maken. Er was een nieuwe baby op komst en met de hulp van onze hemelse Vader zou alles echt wel goed komen. ●

De auteur woont in Colorado (VS).

ILLUSTRATIES: CHRIS DANGER

